

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๔ /๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนราษฎรของสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ได้ยื่นคำร้องถึงนายทะเบียนท้องถิ่นเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนราษฎรจาก พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็น พ.ศ. ๒๕๐๒

สำนักงานเขตคลองสามวามีบันทึกท้ายคำขอลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธการแก้ไขข้อมูลดังกล่าว โดยอ้างถึงหนังสือสำนักงานเขตคลองสามวา ที่ กท ๘๓๐๒/๕๖๔๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำมาแสดงยังไม่เพียงพอที่จะดำเนินการแก้ไขปีเกิดให้ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนราษฎรของสำนักงานเขตคลองสามวาตั้งกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานเขตคลองสามวา หนังสือของสำนักงานเขตคลองสามวา ด่วนที่สุด ที่ กท ๘๓๐๒/๖๓๖๔ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สืบเนื่องจากองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกมีหนังสือ ที่ อผศ ๕๑๐๓/๑๓๗๔ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่องขอความร่วมมือตรวจสอบข้อมูลประวัติพนักงานและลูกจ้างประจำ อผศ. ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากการตรวจสอบ กล่าวคือ ถ้าผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ก็จะได้ยึดอายุราชการไปอีก ๓ ปี จึงยื่นคำร้องขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนราษฎรเพื่อนำไปเป็นหลักฐานการแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ แต่สำนักงานเขตคลองสามวาปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่าหลักฐานที่นำมาแสดงยังไม่เพียงพอที่จะดำเนินการแก้ไขปีเกิดให้ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานเขตคลองสามวาที่ไม่แก้ไขปีเกิดดังกล่าว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๔/๒๕๕๔

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ xx ธันวาคม ๒๕๐๒ เดิมชื่อ นาย ก. มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดศรีสะเกษ เข้าเรียนที่โรงเรียนอนุบาลน้ำเกลี้ยง เมื่อปี ๒๕๐๘ โดยในทะเบียนนักเรียนลงวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์เป็นวันที่ xx ธันวาคม ๒๕๔๙ ซึ่งผิดไปจากความเป็นจริง ต่อมาเมื่อปี ๒๕๑๘ ผู้อุทธรณ์ได้ไปขอเป็นสามเณรที่จังหวัดนครนายกเป็นเหตุให้สูติบัตรของผู้อุทธรณ์สูญหาย อีกทั้งในปีเดียวกันได้เกิดเหตุไฟไหม้ที่ว่าการอำเภอกันทรารมย์เป็นเหตุให้สำเนาทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ตำบลน้ำเกลี้ยง อำเภอกันทรารมย์ (เดิม) จังหวัดศรีสะเกษ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๙ รวมทั้งต้นข้าวสูติบัตรของผู้อุทธรณ์ถูกไฟไหม้เสียหายทั้งหมด ดังนั้น หลักฐานที่ผู้อุทธรณ์นำมาประกอบการขอแก้ไขปีเกิดได้แก่

๑. ทะเบียนนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลน้ำเกลี้ยง อำเภอกันทรารมย์ (ปัจจุบันเป็นอำเภอน้ำเกลี้ยง) จังหวัดศรีสะเกษ มีการแก้ไขปีเกิดเป็น พ.ศ. ๒๕๐๒ โดยมีผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลน้ำเกลี้ยงเป็นผู้รับรองการแก้ไข

๒. ประกาศนียบัตรออกโดยกรมการศาสนารับรองว่า “สามเณร ก. อายุ ๑๘ พรรษา” สอบได้เป็นนักธรรมชั้นตรีเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐ และหนังสือรับรองของกองพุทธศาสนศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เลขที่ ๑๑๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ว่าผู้อุทธรณ์สอบเป็นนักธรรมชั้นโทได้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ในขณะที่อายุ ๒๐ พรรษา

๓. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาสูติบัตรของพี่น้องร่วมบิดามารดา

๔. บัญชีเครือญาติของนาย ก. ซึ่งรับรองโดยเจ้าพนักงานของรัฐ ปรากฏรายการวัน เดือน ปีเกิด ของผู้อุทธรณ์เป็นวันที่ xx ธันวาคม ๒๕๔๙ และนาง บ. ซึ่งเป็นพี่สาวของผู้อุทธรณ์เป็นวันที่ xx มกราคม ๒๕๐๐ ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่ผู้อุทธรณ์จะเกิดก่อน พ.ศ. ๒๕๐๐

ผู้แทนสำนักงานเขตคลองสามวาชี้แจงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรที่ปรากฏวัน เดือน ปีเกิด เป็นวันที่ xx ธันวาคม ๒๕๐๒ หลักฐานที่นำมาแสดง ได้แก่หลักฐานทหาร ทะเบียนนักเรียน ฉบับที่ ๑ ได้ปรากฏรายการเป็นวันที่ xx ธันวาคม ๒๕๔๙ และจากหลักฐานทะเบียนบ้านฉบับปี ๒๕๑๕ บ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ตำบลน้ำเกลี้ยง อำเภอกันทรารมย์ (น้ำเกลี้ยง) จังหวัดศรีสะเกษ ช่งย้ายเข้าปรากฏข้อความว่า “คำสั่งอำเภอที่ ๒๒๕๗ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๒๐” ประกอบกับเอกสารการบันทึกถ้อยคำการแจ้งเกิดเกินกำหนด จึงสันนิษฐานได้ว่าผู้อุทธรณ์มีรายการบุคคลในทะเบียนบ้านเป็นกรณีแจ้งเกิดเกินกำหนด มิได้แจ้งเกิดภายในกำหนด ดังนั้น การลงรายการต่างๆ จะต้องผ่านกระบวนการสอบสวนของเจ้าหน้าที่อำเภอที่ได้สอบสวนบุคคลที่เกี่ยวข้องในขณะนั้นว่าผู้อุทธรณ์มีวัน เดือน ปีเกิด เป็นวันที่ xx ธันวาคม ๒๕๔๙ จริง ประกอบกับรายการในทะเบียนบ้านบุคคลที่ ๔ ชื่อนาย ข. เกิดวันที่ xx ธันวาคม ๒๕๔๙ บิดาชื่อนาย ง. มารดาชื่อนาง จ. และถูกถอนชื่อตามคำร้อง ๓๑๔/๒๕๒๕ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ ซึ่งจากการที่สำนักงานเขตคลองสามวาได้สอบถามผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถตอบได้ว่านาย ข. เป็นใคร

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๔/๒๕๕๕

สำหรับวัน เดือน ปีเกิด ของนาง บ. คือวันที่ xx มกราคม ๒๕๐๐ มีความขัดแย้งกับผู้อุทธรณ์ ที่ระยะเวลาในการตั้งครรภ์ของมารดา ห่างกันไม่ถึง ๓๑๐ วัน แต่ไม่สามารถตัดสินได้ว่า วัน เดือน ปีเกิด ของใครผิดของใครถูกแล้วนำมาเป็นข้ออ้างเพื่อทำการแก้ไขได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนราษฎรจาก พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็น พ.ศ. ๒๕๐๒ การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญลำดับแรกคือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด และพิจารณา เอกสารทางราชการอื่นประกอบด้วย ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่มีสูติบัตรมาแสดง และหลักฐานทางราชการ อื่นๆ ได้แก่ ทะเบียนบ้าน สมุดประจำตัวทหารกองหนุน (ส.ต. ๘) ปรากฏปีเกิดเป็น พ.ศ. ๒๕๔๙ ไม่ใช่ พ.ศ. ๒๕๐๒ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข ส่วนหลักฐานอื่นๆ ที่นำมาแสดง ได้แก่ ทะเบียนนักเรียน ที่มีข้อมูลว่าผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ นั้น เป็นข้อมูลที่เกิดจากการใช้ประกาศนียบัตรและหนังสือ รับรองการสอบได้เป็นนักเรียนไปแก้ไขในภายหลัง โดยประกาศนียบัตรและหนังสือรับรองการสอบได้ เป็นนักเรียน ไม่ใช่หลักฐานของทางราชการที่แสดงเกี่ยวกับ วัน เดือน ปีเกิดโดยตรง ดังนั้น จึงไม่อาจรับ ฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ตามที่ขอแก้ไข ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นไปไม่ได้ที่ ผู้อุทธรณ์จะเกิดในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เนื่องจากนาง บ. ซึ่งเป็นพี่สาวของผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ นั้น เป็นข้อกล่าวอ้างที่บอกได้เพียงว่านาง บ. เป็นพี่สาวของผู้อุทธรณ์เท่านั้น แต่ไม่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ตามที่ได้ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๔/๒๕๕๔

นายอิทธิชัย โคมรงค์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๗ /๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอนาหม่อม เกี่ยวกับหลักฐานประกอบสำนวน
การตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่ง - สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาหม่อม มีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภอนาหม่อม เพื่อขอสำเนาเอกสารหลักฐานประกอบสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งอำเภอนาหม่อมที่ ๐๖๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณี ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อนายอำเภอนาหม่อม กล่าวหา นายกององค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรีง และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรีงว่าใช้อำนาจและปฏิบัติราชการโดยมิชอบ ข้อมูลข่าวสารประกอบด้วยเอกสารเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปี บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล พยานเอกสารหลักฐาน และเอกสารประกอบในสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง ต่อมา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ติดตามผลการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารตามหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ และขอสำเนาเอกสารเพิ่มเติมได้แก่ เอกสารหลักฐานที่ยืนยันตามผลการตรวจสอบและวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนกรณีกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ไปทะเลาะวิวาทกับราษฎรบ้านข้างเคียงพร้อมหลักฐานบันทึกประจำวันจากสถานีตำรวจกรณีที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ต้องหาในคดีดังกล่าว

อำเภอนาหม่อมมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ให้สำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปี และปฏิเสธรการเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล โดยอ้างว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หรือข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ หากเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๗ /๒๕๕๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของอำเภอนาหม่อม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอความเป็นธรรมต่อนายอำเภอนาหม่อม กล่าวหานายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรีง และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรีงว่าใช้อำนาจและปฏิบัติราชการโดยมิชอบ กลับแก้งผู้อุทธรณ์อำเภอนาหม่อมจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ต่อมาคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้สรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและอำเภอนาหม่อมได้แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วมีมติยืนยันตามผลสรุปการตรวจสอบข้อเท็จจริงเดิมโดยอำเภอนาหม่อมได้แจ้งผลการทบทวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เห็นว่านายอำเภอนาหม่อมและพวกมีพฤติกรรมการใช้อำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดโดยมิชอบ เช่น ไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนพฤติกรรมการปฏิบัติที่มิชอบของผู้บังคับบัญชาในเรื่องที่มีเอกสารหลักฐานปรากฏชัดเจน นำเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์มารวมพิจารณาเป็นเรื่องเดียวและกำหนดประเด็นของเรื่องให้แตกต่างจากประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยมีบุคคลที่เป็นคู่กรณีกับผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการและเลขานุการ เมื่อผู้อุทธรณ์โต้แย้งคัดค้านก็ไม่รับฟัง อีกทั้งกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงก็ไม่รับฟังพยานหลักฐานของผู้อุทธรณ์ โดยรับฟังเพียงพยานบุคคลและคำชี้แจงของคู่กรณีเพียงฝ่ายเดียวสรุปผลการตรวจสอบตามคำชี้แจงของคู่กรณี และยุติเรื่องโดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำชี้แจงและพยานหลักฐานเพื่อโต้แย้งพยานหลักฐานของคู่กรณี ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของนายอำเภอนาหม่อมกับพวก

อำเภอนาหม่อมมีหนังสือ ที่ สข ๐๐๓๗.๑๓/๑๕๑๕ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อนายอำเภอนาหม่อมโดยกล่าวหานายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรีง และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรีงว่าใช้อำนาจและปฏิบัติราชการโดยมิชอบ กลับแก้ง สร้างเรื่องอันเป็นเท็จเพื่อจะเอาผิดทางวินัย ไม่ถือปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบที่กำหนดในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๖) และข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๔ และร่วมกับชาวบ้านเข้มแข็งรังแกผู้อุทธรณ์เพื่อไม่ให้สามารถอาศัยอยู่ในบ้านที่ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าซื้อจากองค์การบริหารส่วนตำบล

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๗ /๒๕๕๔

คลองหรั่ง ต่อมาอำเภอนาหม่อมได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ที่ ๐๖๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แต่ผู้อุทธรณ์ได้แย้งคัดค้านคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว โดยคัดค้านนายวิศนัย เมืองน้อย กรรมการและเลขานุการ อำเภอนาหม่อม พิจารณาคำคัดค้านแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลพอที่จะรับฟัง จึงยกคำคัดค้านและแจ้งให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดำเนินการต่อไป เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้สอบสวนเสร็จสิ้น และสรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว อำเภอนาหม่อมได้แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบในแต่ละประเด็น ผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง อำเภอนาหม่อมจึงแจ้งให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง แต่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงพิจารณาทบทวนแล้วยังคงมีมติยืนยันตามผลสรุปการตรวจสอบข้อเท็จจริงเดิม อำเภอนาหม่อมแจ้งผลการทบทวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอตามหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ มี ๓ รายการ คือ

(๑) พยานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ซึ่งอำเภอนาหม่อมได้ส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว

(๒) บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้เชิญผู้เกี่ยวข้องมาสอบสวน จำนวน ๒ คน คือ นาย บ. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลคลองหรั่ง และ นาย ท. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหรั่ง ซึ่งอำเภอนาหม่อมปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หรือข้อมูลที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ หากเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูล

(๓) บันทึกประจำวันจากสถานีตำรวจภูธรนาหม่อม เป็นเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของสถานีตำรวจภูธรนาหม่อม อำเภอนาหม่อมไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่ที่อำเภอนาหม่อมกล่าวอ้างว่าผู้อุทธรณ์ทะเลาะกับราษฎรบ้านข้างเคียงและมีการแจ้งความดำเนินคดีนั้น อำเภอนาหม่อมพิจารณาจากหนังสือสถานีตำรวจภูธรนาหม่อม ที่ สข ๑๒๒๙.๐๓/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารตามข้อ (๒) และ (๓) โดยมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารตามข้อ (๒) บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เสร็จสิ้นแล้ว ไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๗ /๒๕๕๔

เนื่องจากข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ หมายความว่า “ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคน หรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย” ซึ่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไม่ใช่ข้อมูลสิ่งเฉพาะตัวบุคคลแต่อย่างใด ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร เพื่อใช้ในการปกป้องส่วนได้เสียของตน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) และแม้ผู้ให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕(๖) แต่ผู้ให้ข้อมูลนั้นเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่น่าจะมีผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

ข้อมูลข่าวสารตามข้อ (๓) ของหนังสือสถานีตำรวจภูธรนาหม่อม ที่ สข ๑๒๒๙.๐๓/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ ส่วนบันทึกประจำวันของสถานีตำรวจภูธรนาหม่อมที่เกี่ยวข้องนั้น อำเภอนาหม่อมแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณา วินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้อำเภอนาหม่อมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามข้อ (๒) และ ข้อ (๓) ในส่วนของหนังสือสถานีตำรวจภูธรนาหม่อม ที่ สข ๑๒๒๙.๐๓/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ แก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๗ /๒๕๕๔

นายจ่านง เฉลิมฉัตร

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๘ /๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ
กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายงานการประชุม และหนังสือร้องทุกข์

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่ง - เขตปทุมวัน ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อขอสำเนามติ (รายงานการประชุม) ของคณะอนุกรรมการวิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและพิทักษ์ระบบคุณธรรมในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการร้องทุกข์ของนาย ส. พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร (สำนักงาน ก.ก.) ได้มีหนังสือที่ กท ๐๓๐๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าขณะนี้เรื่องร้องทุกข์อยู่ระหว่างการนำเสนอคณะอนุกรรมการสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร (อ.ก.ก.สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร) พิจารณา และกรณียังไม่เป็นที่ยุติ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงาน ก.ก. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า นาย ส. สำนักงานเขตบางพลัด เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายเทคนิค สำนักงานเขตห้วยขวาง ได้มีหนังสือถึงประธานกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครร้องทุกข์ว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๘ /๒๕๕๔

ที่ ๔๗๖๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการ กรุงเทพมหานคร ต่อมา คณะอนุกรรมการวิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและพิทักษ์ระบบคุณธรรม (อ.ก.ก.วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ) ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของนาย ส. แล้วเห็นว่า สาระสำคัญของการร้องทุกข์นั้นเป็นการร้องทุกข์ คลุพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้ประเมินผลการปฏิบัติงาน ไม่ได้ร้องทุกข์คำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนที่ลงนาม โดยปลัดกรุงเทพมหานครโดยตรง จึงเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของ อ.ก.ก.วิสามัญ เกี่ยวกับกฎหมายฯ แต่เป็นอำนาจของ อ.ก.ก. สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร และเสนอเรื่องต่อ คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ก.ก.) โดย ก.ก.ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ ได้มีมติรับทราบการดำเนินการแทน ก.ก. ของ อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ แล้ว สำนักงาน ก.ก. จึงส่งเรื่องให้กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ในฐานะอนุกรรมการ และเลขานุการของ อ.ก.ก. สำนักปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อดำเนินการต่อไป

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า นาย ส. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง - สำนักงาน เขตห้วยขวาง โดยมีผู้อุทธรณ์เป็น - เขตห้วยขวาง ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ และวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงประธาน ก.ก. ร้องทุกข์คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๔๗๖๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เรื่อง เลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการกรุงเทพมหานคร โดยอ้างว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หนังสือร้องทุกข์ ได้ระบุชื่อผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่ง - เขตห้วยขวางในขณะนั้นด้วย สำนักงาน ก.ก. ได้ส่งเรื่องให้ อ.ก.ก.วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว โดยไม่ให้โอกาสผู้อุทธรณ์ได้เสนอพยานหลักฐานและชี้แจงโต้แย้งข้อร้องทุกข์แต่อย่างใด ทั้งที่ผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง นอกจากนี้ นาง พ. สำนักงาน ก.ก. ซึ่งเป็นภรรยา นาย ส. ได้เข้าประชุม อ.ก.ก.วิสามัญ เกี่ยวกับกฎหมายฯ เพื่อพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวด้วย ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่สำเนารายงานการประชุม (มติ) ของ อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ ในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ และ หนังสือร้องทุกข์ของนาย ส. ทั้งสองฉบับพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อใช้ประกอบการปกป้องส่วน ได้เสียของตน

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๘ /๒๕๕๔

ส่วนผู้แทนสำนักงาน ก.ก. ซึ่งแจ้งสรุปว่า ในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของ นาย ส. นั้น อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ ได้แจ้งให้สำนักงานเขตห้วยขวางไปชี้แจงข้อเท็จจริง โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตห้วยขวางในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของนาย ส. ได้ไปชี้แจงต่อ อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ ส่วนผู้อุทธรณ์ไม่ได้ชี้แจงเนื่องจากขณะนั้นย้ายไปดำรงตำแหน่ง - เขต ปทุมวัน เมื่อผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นสำนักงาน ก.ก. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งผลการพิจารณาตามมติของ อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ ให้ผู้อุทธรณ์ ทราบแล้ว แต่ไม่ได้ให้สำเนารายงานการประชุมของ อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายฯ ครั้งที่ ๖/ ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ และหนังสือร้องทุกข์ของนาย ส. แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจาก ปัจจุบันเรื่องร้องทุกข์ของนาย ส. อยู่ระหว่างการพิจารณาของ อ.ก.ก. สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายในเรื่องร้องทุกข์และการ พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของ อ.ก.ก. สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจ สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๕๐

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมของ คณะอนุกรรมการวิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและพิทักษ์ระบบคุณธรรมพร้อมมติที่ประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องทุกข์ของนาย ส. นั้นเป็น ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้น โดย คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ก.ก.) ได้มีมติรับทราบการดำเนินการแทน ก.ก. ของ อ.ก.ก.วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและพิทักษ์ระบบคุณธรรมแล้ว ส่วนสำเนาหนังสือร้องทุกข์ของ นาย ส. ทั้งสองฉบับนั้น มีข้อความในทำนองไม่เห็นด้วยกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของ ผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ทราบรายละเอียดของหนังสือร้องทุกข์แล้ว เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีสำเนาหนังสือ ร้องทุกข์อยู่ในความครอบครอง แต่ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้บังคับบัญชาของนาย ส. แล้วและ ผู้อุทธรณ์ไม่มีพฤติการณ์เป็นผู้มีอิทธิพล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อ ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๕๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบ ได้